

Joan Silva

ALATS

Ja no em caldrà volar,
que ara és una tina plena

View metadata, citation and similar papers at core.ac.uk

brought to you by **CORE**

provided by R

i que puc comptar la gent.

Ja no em caldran unes ales,
ara que veig que tinc mans
i que puc jugar amb la terra,
que puc tocar-te la pell,
que puc traçar paraules
i assenyalar els ocells.

Joan Silva

CADUCIFOLIS

S'abriga la gent
i el món es despulla:
l'enveja segueix, en silenci, petjades;
pel brut camí del sol
s'arrossega una bombeta,
se n'ha anat Venus a un altre món;
el mar no és un mirall,
és una galleda freda,
tèrbola i escumejant;

i no sents dringar cap veu:
allà on hi havia noies,
hi ha gossos;
i allà on hi havia fulles,
hi ha vent.

ÍTAQUES

Sóc curt de vista pels astres,
faig del no-res una brúixola,
veig cada dia més mars.
I puc també, si vull,
saltar de cap a l'aigua freda
o enfilar-me per les veles,
deixar el timó sense un rumb
que em faci tornar a la coberta.
Sóc com aquell mariner
que té el sextant trencat,
penjat, com un record,
a la cabina, i no sé mai
on dec haver deixat els mapes...

...i, així, navego perdut:
només ells saben la ruta
de les illes més boniques.
Però em fa angúnia de mirar-los,
perquè sé que els camins d'aigua
que hi veuria dibuixats,
viatges llargs o quieta espera,
duen sempre al port de la mort.

APÒSTROFE

Gelosa i negra mort,
que sempre deixes al cor breu
la teva olor de flor freda
i el bes de les teves dents
perquè mai ningú t'oblidi:

deixa, mentre vivim,
que, almenys alguna vegada,
se'ns fongui el cap en mel
i se'ns dissolgui en l'aigua dolça
d'un meandre.

VORA LA NIT

Els meus amics i jo
vam créixer vora el mar.
Les ones ens gronxaven
les ànimes de paper
i lluny del mar cantem
les lletres dels vells.
Els meus amics, com jo,
tots tenen un bastó
per a jugar a batalles
i també a petons,
i els cops ens obren sempre
ferides que són fonts,
mans i llavis i sorolls.
Jo i ells sabem molt bé
que, de nit, ens morim tots.